

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa A.K.-N.

przeciwko [...] Szpitalowi [...] w C. i C. S. prowadzącemu działalność
pod firmą S. [...] w O.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 kwietnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 5 grudnia 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego
w [...] na rzecz adw. J. D.**

wynagrodzenie w kwocie 1800 (tysiąc osiemset) zł,

podwyższone o stawkę podatku od towarów

**i usług przewidzianą dla tego rodzaju czynności w ustawie
o podatku od towarów i usług, tytułem nieopłaconej pomocy
prawnej udzielonej z urzędu powódce w postępowaniu
przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które – zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powódka we wniesionej skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 5 grudnia 2013 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparła na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, tj. zagadnienie nowe dotychczas nierozwiązane w orzecznictwie sądowym i nauce prawa i budzące poważne wątpliwości co do sposobu jego rozwiązania, a ponadto mające znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, w której wniesiono skargę kasacyjną. Sformułowane w skardze kasacyjnej zagadnienia prawne, związane z podniesionymi w ramach podstawy skargi z art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c. zarzutami naruszenia prawa materialnego, nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia o zasadności skargi kasacyjnej ze względu na dokonane w sprawie ustalenia faktyczne oraz treść przeprowadzonych w sprawie dowodów, z których Sądy *meriti* wyprowadziły ocenę, że nie doszło znacznego i zawinionego opóźnienia - także wskutek transportu powódki do innego szpitala – w procesie diagnozowania i leczenia powódki. Zgodnie z art. 398¹³ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy jest związany ustaleniami faktycznymi dokonanymi przez Sąd drugiej instancji, na podstawie których dokonywana jest ocena podniesionych w skardze kasacyjnej zarzutów naruszenia prawa materialnego.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę – w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu w postępowaniu kasacyjnych orzeczono na podstawie przepisów § 19 w zw. z § 13 ust. 4 pkt 2, § 6 pkt 6 oraz § 2 ust. 2 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (jedn. tekst: Dz. U. z 2013 r., poz. 461).